

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

ИНЂИЈА, ФЕБРУАР 2006 год.
ГОДИНА XVII, БРОЈ 2421

СЛОВОДА ШЕШЕЉУ

Навршава се три године од историјског дана (24.02.2003.), дана поноса који ће у срцима свих правдољубивих и слободоумних људи остати у сталном сећању.

Тада је проф.др. Војислав Шешељ показао својим херојским чином, да у Србији још увек има по неки нови Милош Обилић, да има људи којима су част, достојанство, слобода и будућност сопственог народа испред личних интереса.

Потпуно је јасно да хашки инквизитори не суде појединцима, него српској историји и српском народу у целини. Бранећи српску историју Шешељ брани и српску будућност, спречавајући хашко тужилаштво у намери да српској младости удари печат, представљајући њихове очеве као геноцидне злочинце.

Колико је снага истине супериорна над неубедљивим и лажним конструкцијама још неубедљивијих хашких тужилаца показало се када је Шешељ као сведок одбране из темеља пољујао и разбио кључне тачке оптужнице против С.Милошевића. Иако изложен сталном малтретирању Војислав остаје непоколебљив у својој борби за истину. Већ три године чека да му почне суђење. Ко ће на крају Шешељу надокнадити изгубљене године слободе, ко ће његовој породици, његовим малолетним синовима надокнадити време које нису провели са оцем?

Подржавати борбу за истину и правду коју часни појединци воде против хашке машнерије зла, лажи и обмана није питање политичке-то је питање части и морала.

Тако многи еминентни стручњаци, али и обични људи који су били његови политички неистомишљеници подржавају Шешељеву борбу против политичког суда у Хагу, али нажалост постоје још увек и мржњом заслепљени појединци којима су морал и част непознати појмови. Међу њима је и Горан Јешић, та морална ништарија која се не либи да јавно, српске генерале који су бранили Космет назива криминалцима и ратним злочинцима. Тада неформални портпарол хашког (не)суда иде толико далеко да Војислава Шешеља и своје суграђане из Бешке и Новог Сланкамена оптужује у Скупштини Војводине за етничко чишћење и пртеривање грађана хрватске националности. Да, "протерани" су из својих трошних сеоских набијача и блатара у српске виле по Сплиту, Шибенику, Загребу ...!

Морални дуг српских радикала из Инђије према Војиславу Шешељу је да Јешића и њему сличне, који су ликовали када су српски хероји испоручивани у хашки казamat, раскрипакмо и пошаљемо у политички заборав.

СТОП МЕДИЈСКОМ МРАКУ У ИНЂИЈИ !

Спуштање медијског мрака, незапамћеног у новијој историји инђијске општине, долази ступањем на власт Горана Јешића, као "високог кадра политичког гиганта Грађанског савеза Србије", који се за ову ласкаву титулу изборио похађајући почетни-убрзани Сорошов курс о демократији. И тако, попут сваког лошег ученика, Јешић, површно се присећајући градива са курса, врши експеримент над Општином Инђијом и при томе обмањује грађане злоупотребљавајући Радио телевизију Инђије.

Радио телевизија Инђија је дужна бар да покуша непристрасно и објективно да извештава грађане, јер је основана као Јавно предузеће, односно јавни сервис свих грађана инђијске општине, како оних који живе у Марадику, Бешки, Љукову, Новом Сланкамену, тако и нас који живимо у самом граду Инђији. Да ли се уопште може говорити о непристрасности, кад након сваке конференције за новинаре коју одржи Српска радикална странка, одмах по снимању, снимак мора да прође цензуру "експертског тима" састављеног од Пере Филиповића, Славка Пуаче, Марјана Милаковића и на крају самозваног експерта Горана Јешића?

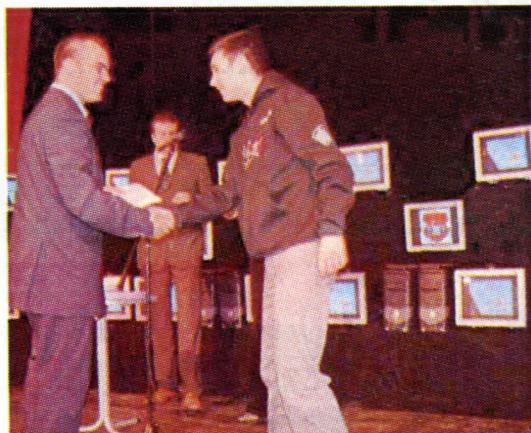
Своју пристрасност и необјективност РТИ је последњи пут доказала преношењем догађаја из Бешке, где су злонамерним и пристрасним извештавањем желели да помогну Бранку Радаковићу и Горану Јешићу у још једном покушају сатанизације Српске радикалне странке, не либећи се чињења нових кривичних дела, заједно са њима, у виду: ширења лажних вести, стварања панике, изазивања међународне, верске мржње и нетрпељивости.

Непреншење седница Скупштине Општине Инђија, представља незапамћен напад на демократију и основне демократске принципе. Горан Јешић са својим коалиционим партнеријама (ДСС, НСС, ПСС, ДС, СПС) ни по коју цену не дозвољава директан радио пренос седница, који је Инђија имала претходних 30 година, јер у том случају његова прича о инвестицијама, напретку општине и близи за грађане у потпуности постаје неоснована.

ДА ЛИ БИ НЕКО КО У ПОТПУНОСТИ ПОШТУЈЕ ЗАКОН И ЗАСТУПА ИНТЕРЕСЕ ГРАЂАНА, МОРАО, ПО СВАКУ ЦЕНУ, ДА СВОЈ РАД СКРИВА ОД ОЧИЈУ ЈАВНОСТИ!?

Сакрио је Јешић од јавности:

- Да је компјутере, које је "поделио" вуковцима, заправо платио из цепова њихових родитеља, односно, из средстава школског самодоприноса, а цена је за 150 компјутера износила 550 Еура по компјутеру. Пошто су сви компјутери узети од истог понуђача, логично је да цена буде знатно нижа, а не знатно виша за конфигурацију која у малопродаји износи 450 Еура. ГДЕ ЈЕ РАЗЛИКА?!

Медијски трик и провизија. Има ли лепше промоције?

- Да је за изградњу "Меркатора" узео два пута аванс од по 10.000.000,00 (десет милиона динара). Пошто је првих 10.000.000,00 динара потрошио на крпељење рупа у буџету, због ненаменског трошења, на брзину мора да "одради" других 10.000.000,00 милиона и сруши зграде ЈКП "Водовод и канализација", ЈКП "Комуналец" и "Дирекције за изградњу Општине Инђија", већ опробаним методом, расписивајући тендер на коме се унапред зна ко је "најповољнији понуђач".

- Да Јавни правобранилац није желео да потпише противзаконито рушење, напред наведених објеката, па је на тај криминални акт свој цењени потпис ставио, ко други, већ сам Јешић. Тако је на 12-ој седници Скупштине општине Инђија дошло до вербалног дуела између Јавног Правобраниоца и Заменика Председника Општине, Синише Филиповића, управо због легалности овога посла. Наравно, исход је био као и увек до сада, претња отказом жени која само ради свој посао у складу са Законом, и не жeli да учествује у њиховим криминалним радњама.

Изгледа да је ово прави пример 5-октобарске демократије (пуча).

- Сакрио је Јешић, да су објекти продати по мизерној цени од 9.000,00 динара (девет хиљада динара) по м², што је испод сваке тржишне цене, уз додатну чињеницу да је земљиште продато као ГРАДСКО НЕИЗГРАЂЕНО ЗЕМЉИШТЕ! Јасно је да за Јешића и његове трабанте из СПС-а, Сртена Јовановића и Уроша Ђурувију, зграде које су завештане Инђији још пре 115 година, не да немају никакву културну и историјску вредност већ и не постоје.

- Сакрива Јешић да на Бироу за рад и запошљавање има 9126 грађана наше општине, који објективно немају где да се запосле, јер су фирме у којима је радио готово 50% становништва Инђије, "превезене" камионима Сртена Јовановића, у народу познатијег по надимку Лопов, уз благослов Јешића, до Пинцове баре и ту им се губи сваки траг. Наравно, не сме остати у тајности ни чињеница да је поменути господин, наплаћујући своје услуге рушења и превоза "Срем намештаја" и "Графичара", стекао милионску зараду. БРАВО КОАЛИЦИЈО!

Замислите моралоност једног човека, који је како каже "цео живот посветио демократији" и борби против режима СПС-а, а сада своју власт заснива политички первезној коалицији са квази СПС-ом.

- Сакрио је Јешић, да инвестиције не износе 300 милиона евра, јер колико је та цифра невероватна може се закључити простим упоређивањем са продајном ценом, на Београдској берзи, најуспешнијих предузећа у Србији. За те паре могу се купити: "Здравље" Лесковац (52,24 мил.евра), "Тигар" Пирот (38,25мил.евра), "Медела" Врбас (3,51 мил.евра), "Срболек" Београд (6,04 мил.евра), "Књаз Милош" Аранђеловац (81,87 мил.евра), "Металац" Горњи Милановац (40,45 мил.евра), "Сунце" Сомбор (25,9 мил.евра), "Тоза Марковић" Кикинда (24,09 мил.евра), "Сомболед" Сомбор (13,12 мил.евра) ШТО УКУПНО ИЗНОСИ 285,47 МИЛИОНА ЕВРА!

Да у Инђији заиста постоје сва та предузећа не само да на Бироу не би било ниједног незапосленог већ би се морали ангажовати радници из суседних општина или "увести" из Кине, по чувеном оредлогу Лаловића-министра за рад, запошљавање и социјалан питања.

- Сакрива Јешић, да због његовог шарлатанског односа према привреди свакодневно расте број незапослених. О томе сведочи и најсвежији пример додељивања плаца за изградњу Меркаторове продавнице у строгом центру Инђије.

Словеначки еври у цепу а осмех на лицу !

Свуда у свету се такви објекти граде на периферији града како би се омогућило малим, локалним, трговцима да издрже нелојалну конкуренцију. Наиме, Меркатор ће, као и сви велики трговински ланци, у почетку снизити цене производа, уништити конкуренцију и онда нереално подићи цене те ће грађани на крају извући дебљи крај: велики број њих остати без посла и мораће скупље да плаћају производе које купују.

Све ово је само део проблема са којима се одборничка група Српске радикалне странке успешно носи на седницама Скупштине општине Инђија, а што очигледно за Радио телевизију Инђија није вест коју грађани треба да чују. Уредништву Радио телевизије Инђија је очигледно важније да пренесу колико је захтева пристигло у "највећи изум демократије СИСТЕМ 48", односно, колико је пристигло захтева за хватање паса луталица, а колико за уличну расвету.

Дакле, овде је потпуно јасно да се Радио телевизија Инђија, уместо да буде јавни сервис у интересу града и грађана општине Инђија, претворила у Јешићеву огласну таблу за качење рекламних постера.

У Прилог томе, говори и чињенца да вести на овом медију, у задње 3 године, почињу и завршавају се са Јешићем. Као доказ погледајте вести вечерас и у наредних месец дана. У циљу откривања истине, као и њеној доступности грађанима Инђије, Одборничка група Српске радикалне странке ће се као и до сада залагати за директан пренос седница Скупштине Општине Инђија, после чега ће многим грађанима, рад и пословање Горана Јешића и његових коалиционих партнера бити много јаснији.

За неупућене "демократе":

ЈАВНОСТ РАДА=ДЕМОКРАТИЈА

ГДЕ СЕ ПРАВДА ОД НЕПРАВДЕ БРАНИ, ТУ ЈЕ ВОЈА ТУ СУ РАДИКАЛИ

**ВЕЛИКИ МИТИНГ ПОДРШКЕ
Проф.др. ВОЈИСЛАВУ ШЕШЕЉУ
24.02.2006. у 16 ЧАСОВА
ТРГ РЕПУБЛИКЕ, БЕОГРАД**

- * Оснивач и издавач: проф.др. Војислав Шешељ
- * Главни и одговорни уредник: Елена Божић Талијан
- * Заменик главног и одговорног уредника:
Марина Томан
- * Уредник издања: Дишић Милош
- * Адреса редакције: Трг Победе бр.3, 11080 Земун

Рукописи се не враћају

Новине Велика Србија уписане су у Регистар средстава јавног информисања
Министарства за информације под бројем 1104. Од 5. Јуна 1991. године.